న్యూటన్‌కు ఆయన పెంచుకొనే పిల్లి అంటే చాలా ఇష్టం. న్యూటన్ ఫిజిక్స్ మీద 500 పేజీలు నోట్స్ వ్రాసుకొన్నాడు. ఆయన వాకింగ్‌కు వెళ్ళినప్పుడు ఆ పిల్లి టేబుల్ మీదకు ఉరికింది. అక్కడ ఉన్న కొవ్వొత్తి పుస్తకం మీద పడి పుస్తకం కాలిపోయింది. వాళ్ళు ఎంత ఓర్పు గలవారో చూడండి. ఆ పిల్లిని ఆయన తిట్టలేదు, కొట్టలేదు. చేతిలో గ్లాసు పొరపాటున పడితేనే మనం ఇంట్లోని వారిని పట్టుకొని తిడతాము. ఆయనకు పిల్లిమీద కోపం రాలేదు. అయ్యో పిల్లి ఎంత పని చేసావు అనుకొన్నాడు. మరల కష్టపడి నోట్సు వ్రాసుకొన్నాడు. ఇది మీకు ఎందుకు చెపుతున్నాను అంటే అంత ఓర్పు, సహనం వారికి లేదు అనుకోండి, హృదయం యొక్క లోతులలోనికి వెళ్ళలేరు, కొత్త విషయాలు కనిపెట్టలేరు. కొత్త విషయాలు కనిపెట్టి వాడు సంపాదించినది ఏమీ లేదు, లోకం సుఖపడుతోంది. కొంతమందికి స్వభావంలో తేలికతనం ఉంటుంది, మెదడు అంతా విషంతో నిండి ఉంటుంది. వారు కొత్త విషయాలు తెలుసుకోలేరు. మనం సాధనలు చేసినా మన మనస్సులో కనుక నీచత్వం ఉంటే మనకు జ్ఞానం కలుగదు. మన శరీరం ఏదో టైములో వచ్చింది, ఏదో టైములో పోతుంది, మనకు ఏదో టైములో దుఃఖం వస్తుంది, అది ఏదో టైములో పోతుంది. విటన్నింటిని మాత్రలు అంటారు. ఒకకాలంలో ఉంటుంది ఇంకోకాలంలో ఉండదు. ఈ మాత్రలతో సంబంధం లేకుండా అమాత్ర ఒకటి ఉంది. అదే బ్రహ్మం. అది తెలుసుకోవటానికే మనం ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము, వచ్చిన పని మర్చిపోవద్దు. అక్కడికి వెళ్ళు, అక్కడికి వెళ్ళు, అది నీ హృదయంలోనే ఉంది. కొంతదూరం వెళ్ళి వెనక్కి వచ్చేయకు. నీ హృదయంలో ఉన్న బంగారం దొరికే వరకు అక్కడకు వెళ్ళు. అదే సాధన. జ్ఞానం పొందినవాడు ఎలాగైనా శాంతిగానే ఉంటాడు. వాడి దర్శనం వలన మనకు ప్రయోజనం ఏమిటి అంటే మనకు మంగళాలు జరుగుతాయి అంటే శుభాలు కలుగుతాయి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 11-07-06, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు గురుపూర్ణిమ. దీనినే వ్యాసపూర్ణిమ అంటారు. వ్యాసుడు శరీరం తీసుకొన్న రోజు, ఆయన విష్ణువు యొక్క అంశ అని చెపుతారు. మునులలో వ్యాసుడను నేను అని పరమాత్మ చెప్పాడు. వేదాలలో ఉన్న సారాన్ని గ్రహించి దానిని మననం చేసేవాడిని ముని అంటారు. భగవద్గీత మనం చదువుతూ ఉంటే అది మనకు అర్థం కాకపోతే అర్థం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి కాని దానిని సవరణ చేయటానికి మనకు అవకాశం లేదు. మన తెలివితేటలు ఎంత వరకు వచ్చాయి అంటే భగవద్గీతకు సవరణ చేయటానికి సిద్ధమవుతున్నాము అంటే అది మనం పాడైపోయాము అనటానికి గుర్తు. సన్యాసం అంటే

సమగ్రంగా విడిచిపెట్టటం. మనం ఏదిగా ఉన్నామో అందులో ప్రవేశించాలంటే 1. కీర్తి కాంక్ష పూర్తిగా విడిచిపెట్టాలి, 2 ధనకాంక్ష ఉండకూడదు, 3. సంసారం మీద మమకారం ఉండకూడదు. ఈ మూడు సమగ్రంగా విడిచిపెట్టిన వాడిని సన్యాసి అంటారు. గురువు లేని విద్య గుడ్డివిద్య అంటారు. మనం పుస్తకాలు చదివిన దానికంటే గురువు ముఖతః నేర్చుకోవటం మంచిది. మనం అవతారపురుషులు అనుకొనేవారు, పెద్దలు అనుకొనేవారు అందరూ కూడా గురువు ముఖతః నేర్చుకొన్నారు. కృష్ణుడు అంటే స్వయంగా భగవంతుడు, సాంప్రదాయం కోసం ఆయన గురువులను పెట్టుకొన్నాడు. రమణమహర్షి గారికి గురువు శరీరంతో లేకపోయినా, అరుణాచలేశ్వరుడే ఆయనకు గురువు. అజ్ఞాన అంధకారాన్ని తొలగించేవాడు గురువు అని అర్థం. గురువులో ఏ ఆనందం అయితే ఉందో అది మీలోను ఉంది. గురువు ఏ ఆనందాన్ని అయితే అనుభవిస్తున్నాడో ఆ ఆనందం మీరు కూడా అనుభవించటానికి మీలో ఏవైతే అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని తొలగించటానికి గురువు ప్రయత్నం చేస్తాడు. గురువు మనతో మాట్లాడుతూ ఉంటాడు, మనతో కలిసి తిరుగుతాడు, మన జీవితాన్ని ఎప్పుడో సడన్‌గా మలుపు తిప్పి ఆనందసాగరంలో ముంచేస్తాడు. గురువు మనకు చేసే ఉపకారం శాస్త్రం కూడా వర్ణించలేదు, అది మన మాటలకు అందేది కాదు. జన్మాంతరంలో నుండి వచ్చిన వాసనలను బట్టి ఒక్కొక్కడి మనస్సు ఒక్కో విషయం మీద వాలుతూ ఉంటుంది. ఆ విషయం మీద నుండి మీ మనస్సును మళ్ళించే శక్తిని గురువు నీకు ప్రసాదిస్తాడు. ఆత్మచింతన, దైవచింతన, గురుచింతన తప్పించి మీరు ఏది చింతించినా అవి మీకు పునర్జన్మలకు కారణాలవుతాయి. ఇతర విషయాలను చింతించకుండా మిమ్మల్ని అడ్డుకొని, మీ మనస్సును ఆత్మమీద నిలబడేటట్లు చేసేవాడే గురువు. ఆత్మచింతన తప్పించి ఏ చింతన చేసినా, అది ఏ రూపంలో చేసినా శిక్ష వడ్డీతో సహా చెల్లించవలసిందే. నేను చెప్పే మాటలు మీకు నచ్చటం లేదు అనుకోండి, మీరు ఇష్టపడటం లేదు అనుకోండి, వాటిని ఊసేయకండి, హితవు చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. ఎందుచేతనంటే అవి మీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు నాన్నగారు ఫలానారోజున చెప్పారు అని మీకు తెలుస్తుంది. కేవలం బ్రహ్మచింతన మంచిదే కాని అందరూ చెయ్యలేరు, దానికి అందరికి అర్హత ఉండదు. బ్రహ్మచింతన చేయలేకపోతే గురుచింతనగాని, దైవచింతనగాని చేయటం వలన మనస్సు నశిస్తుంది. ఎవడు బుద్ధిమంతుడు అంటే ఒకవేళ వాడికి దుష్ట సహవాసం ఉన్నప్పటికీ ఆ దుష్టుడి యొక్క ప్రభావం వాడి మీద పడకుండా, వాడి గుణం వాడు పోగొట్టు కోకుండా ఉన్నవాడు బుద్ధిమంతుడు. మీరు బుద్ధిమంతుల దగ్గర కూర్చొన్నా, కాశీ రామేశ్వరం వెళ్ళినా, ఒకో గంట మౌనంగా కూర్చొన్నా, పూజలు చేస్తున్నా, ఒక

రోజో, రెండు రోజులో బాగుంటుంది. కాని ఈ రకంగా పూర్తిగా దుఃఖం నశించదు. దేహమే ఆత్మ, దేహమే సర్వస్వం అనుకొనే బుద్ధి నీలో ఎంతకాలం ఉంటుందో అంతకాలం, మనిషి కూడా నీడ ఎలాగ వస్తుందో అలాగ దుఃఖం నిన్ను వెంటాడుతుంది. దేహాత్మబుద్ధి ఎవడికైతే నశిస్తుందో వాడికి దుఃఖం నశిస్తుంది, వాడు నిర్వాణ స్థితిని పొందుతాడు. సజ్జన సాంగత్యం చేయటం, పెద్దలకు సేవ చేయటం, జపం చేయటం, ధ్యానం చేయటం ఇవన్నీ కూడా దేహాత్మబుద్ధి నశించటానికే, ఆ గమ్యం చేరుకోవటానికే అని మీరు మర్చిపోకూడదు. మీకు దేహాత్మ బుద్ధి నశించిందా లేదా అని గురువు చూస్తూ ఉంటాడు. గురువు అంటే ఆత్మ, మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. మనం కానిది అవును అనుకొంటున్నాము, ఏదైతే అవునో అది కాదు అనుకొంటున్నాము, మనలో ఈ తిరకాసు ఉందని గురువుకు తెలుసు. వీరు జపాలు చేస్తున్నారు, ధ్యానాలు చేస్తున్నారు కాని ఈ తిరకాసులో నుండి, ఈ అడవిలో నుండి బయటకు రాలేదు అని ఆయన చూస్తూ ఉంటాడు. ఈ అడవిలో నుండి మిమ్మల్ని బయటకు తీసుకొని వచ్చే వరకూ రాబోయే జన్మలో కూడా మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టదు, వాడి లక్ష్యం అదే, వాడే గురువు. ఒకవేళ మీరు గురువును నిందించినా ఆయన మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు.

మాకు సహవాసాలు మంచివి కుదరటం లేదు, వారిని వదిలివేద్దామనుకొంటున్నాను అని ఒకరు కంచి పరమాచార్య దగ్గర అన్నారు. అప్పుడు పరమాచార్య ఒకమాట చెప్పారు. నువ్వు ఎవరినైతే విడిచిపెట్టేయాలనుకొంటున్నావో వారు నీ కుటుంబసభ్యులు అనుకో వారిని కూడా విడిచిపెట్టేస్తావా అన్నారు. ఇటువంటి మాట నేను శాస్త్రంలో కూడా చదువలేదు. నీ కుటుంబ సభ్యులు మంచివారు కాదు అనుకో వారిని మంచివారుగా చేయటానికి ప్రయత్నం చేస్తావు కదా అలాగే సాధ్యమైనంత వరకు వారిని కూడా బాగుచేయటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి అంతేగాని సడన్‌గా వారిని విడిచిపెట్టేయకు. మీకు దేహాత్మబుద్ధి నశించకపోతే కోటి జన్మలు ఎత్తినా దుఃఖం మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టదు. అందుచేత గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే శేషం లేకుండా దేహాత్మబుద్ధి నశించేవరకూ చూసుకొంటాడు. విషయాలలో ఉన్న నిస్సారతను నీకు చూపిస్తాడు, నీకు వివేకం ఇస్తాడు, బుద్ధిబలం ఇస్తాడు. ఇవి అన్నీ చేస్తూ నీ మనస్సుకు అంతర్‌దృష్టి కలుగజేస్తాడు. బయటగురువు నిన్ను విషయాలలో నుండి మళ్ళిస్తూ ఉంటే, లోపలగురువు నిన్ను ఆత్మలోనికి గుంజుకొంటాడు. మొత్తం సృష్టి అంతా ఏ హృదయంలో నుండి అయితే వస్తోందో అక్కడకు నిన్ను నెట్టుకొనిపోతాడు, వాడు గురువు. ఏది జ్ఞానమో మీకు తెలియకపోయినా గురువుకు తెలుస్తూ ఉంటుంది, అజ్ఞానంలో నుండి మిమ్మల్ని ఎలా విడదీయాలో గురువుకు తెలుస్తుంది. ఆ విడదీసేటప్పుడు మిమ్మల్ని నెమ్మదిగా ప్రిపేర్ చేసి

అజ్ఞానంలో నుండి జ్ఞానంలోనికి నెట్టుకొనిపోతాడు. నీకు గురువుతో మానసిక అనుబంధం ఉంటే, గురువు మాటయందు విశ్వాసం ఉంటే, మనం ఏదిగా ఉన్నామో అదే గురువు అని పూర్ణమైన అవగాహన నీకు ఉంటే మీరు అమెరికాలో ఉన్నా, ఇంగ్లాండులో ఉన్నా గురువు చేసే పని చేసుకుపోతాడు, మీరు ఏ జన్మకాజన్మ దేహం చుట్టూ, మనస్సు చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటారు అనుకోండి, ప్రపంచంలో ఏదో సంఘటన మిమ్మల్ని బంధించకుండా ఉండదు, పీడించకుండా ఉండదు. ఆత్మచింతన తప్పించి, దైవచింతన తప్పించి ఏ విషయం మీరు ఆలోచించినా, ఏది చింతించినా ఏ నాటికైనా మీకు మిగిలేది దుఃఖం, మిగిలేది విషాదం. అందుచేత గీతలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే మీ దేహ యాత్రకు సరిపడే పనులు చేసుకొంటూ మిగతా టైము అంతా బ్రహ్మజ్ఞానం సంపాదించు కోవటానికి ప్రయత్నం చేసుకోండి, కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు అని రిపీటెడ్‌గా పరమాత్మ చెప్పాడు. ఎక్కడైతే శరీరం ఉందో అక్కడ మనం ఉండము, ఎక్కడైతే మనస్సు ఉందో అక్కడ మనం ఉంటాము. గురువుతో మానసిక అనుబంధం వలన ప్రాపంచిక విషయాలతో సంబంధం మీకు తెలియకుండా రాలిపోతుంది. సజ్జనసాంగత్యం వలన లోకవాసన, దేహ వాసన తగ్గిపోతాయి. మీరు ఏదైతే అవునో దానిని చింతిస్తూ ఉంటే మీరు కానిదానిలో నుండి సహజంగానే బయటకు వచ్చేస్తారు. మనం అవసరం లేని గొడవలు మాట్లాడుతున్నాము అనుకోండి భగవాన్ ఒకటే అనేవారు అవిఅన్నీ నిన్ను ఎవరు ఆలోచించమని చెప్పారు, అది మాయ అని కూడా నీకు తెలియటం లేదు. మీ వాసన మీ చేత అలా చేయిస్తుంది, అందులో నుండి బయట పడటానికి ప్రయత్నం చేయండి. కేవలం మీ తెలివితేటల వలన అందులో నుండి బయటపడలేరు, స్వప్రయత్నం, కాలపరిపక్వం, గురు కటాక్షం అవసరం. మీరు ఆ వాసనలో నుండి బయటపడటానికి ప్రయత్నం చేసేటప్పుడు అది ఎంత లోతులలో ఉందో, ఎంత బలంగా ఉందో తెలుస్తుంది కాని ప్రయత్నం లేకపోతే తెలియదు, ఏదో ఊదెయ్యొచ్చు అనుకొంటాము. వాసనాక్షయం అవ్వకుండా పునర్జన్మలు ఆగవు. మా మనస్సులో ఆ గొడవలు ఉన్నాయి, ఈ గొడవలు ఉన్నాయి అని భగవాన్‌తో ఎవరైనా అంటే, ఇల్లు శుభ్రంగా తుడిచి అందులో చీమలు ఎన్ని ఉన్నాయి అని లెక్క పెట్టుకోవటం ఎందుకయ్యా, చెత్తతో పాటు ఆ చీమలను కూడా పెంట మీద పడేస్తారు కదా ఇంక వాటి గొడవ ఎందుకు? అలాగే మీ మనస్సులో మంచిగొడవలు ఉన్నాయి, చెడ్డ గొడవలు ఉన్నాయి. అసలు మనస్సే మీరు కాదని చెప్పినప్పుడు ఆ మనస్సులో ఎన్ని గొడవలు ఉంటే మీకు ఎందుకు? ఆ క్లూ మనకు అర్థం అవ్వాలి. అది తెలిస్తే మనస్సు సడన్‌గా పడిపోతుంది. భగవాన్ దగ్గర హాలులో ఒక భక్తుడు

గోడకు ఆనుకొని నిద్రపోతున్నాడు. స్వామి, స్వామి వాడు నిద్రపోతున్నాడు అన్నాడు ఒక భక్తుడు. వాడు నిద్రపోతూ ఉంటే వాడి గొడవ నీకు ఎందుకులే అన్నాడు ఇంకో భక్తుడు. భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే వాడిని అలా అనకు, వాడు హాలులో ఎవరు నిద్రపోతున్నారో చూడటానికి వచ్చాడేమో, వాడి పని వాడు చూసుకొంటున్నాడు అన్నారు. ఇదే మాయ. భగవాన్ దగ్గరకు ఎందుకు వచ్చాడో ఆ పని చూసుకొని వెళ్ళిపోవాలి, వాడు నిద్రపోతే ఆ గొడవ వీడికి ఎందుకు? గురువు సహవాసం వలన, గురువు సమక్షంలో మనకు జ్ఞానం సంపాదించుకోవాలి అనే బుద్ధి లోపల కలుగుతుంది, ఆ జిజ్ఞాస కలుగుతుంది. ఆ కాంక్షను ఉదయింపచేసేవాడు గురువే, దానిని పొందింపచేసేవాడు గురువే, అంతా గురువే.

ఈ సృష్టి నీది కాదు, నాది కాదు, ఈశ్వరుడిది. ఆయనకు తెలియకుండా ఈ సృష్టిలో ఏదీ జరగటానికి అవకాశం లేదు. మనం మంచి జరిగితే సంతోషిస్తాము, చెడ్డ జరిగితే దుఃఖపడతాము అది పనికిరాదు అంటున్నాడు గురువు. నీకు కలిగే చెడ్డ ద్వారా నిన్ను మహోన్నత స్థితికి తీసుకొనిపోవటానికి గురువు చేస్తున్న పన్నాగం అది. అది తెలియక మనకు చెడ్డ జరిగినప్పుడు దేవుడిని పట్టుకొని తిడతాము. మీ క్షేమం కోరేవారు మీకు చెడ్డ చేయరు. ఇంక అటువంటప్పుడు దేవుడు మీకు ఎలా చెడ్డ చేస్తాడు. దాని ద్వారా మీకు కొంత గర్వభంగం చేస్తాడు. గర్వభంగం చేసి మిమ్మల్ని పాడుచెయ్యడు, జ్ఞానశిఖరాలకు మోసుకొనిపోతాడు, వాడే గురువు, వాడే ఈశ్వరుడు. మీ తెలివితో, మీ ప్రయత్నంతో, మీ జపధ్యానములతో సాధించలేనిది గురువు అనుగ్రహం వలన సాధించవచ్చు. గురువు ఒకోసారి మిమ్మల్ని తలుపు సందున నొక్కేసి మహోన్నత స్థితికి తీసుకొని పోవచ్చు, ఇది తెలిసిన వారు ధన్యులు. సంతోషం, దుఃఖం, గౌరవం, అగౌరవం ఇవన్నీ మనస్సులో గొడవలు, మనస్సు దాటితే ఏమీ లేదు. గురువు చెప్పిన మాటను అర్థం చేసుకొంటూ ఉంటే, ఆ రకంగా జీవిస్తూ ఉంటే మీ మనస్సు వెళ్ళి ఎక్కడైతే ఆనందం ఉందో ఆ హృదయగుహలో పడిపోతుంది. హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు, దాని తాలుక ఆనందం, సుఖం మీకు అందినప్పుడు ఇంక మీ శరీరం చనిపోయిన ఆ సుఖప్రవాహం ఆగదు, అలా ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంది, అది నిర్వాణ స్థితి. జ్ఞాని మనస్సు పగటి చంద్రుడు లాంటిది అని భగవాన్ చెప్పారు. పగలు చంద్రుడు ఉంటాడు గాని దాని ప్రభావం ఏమీ ఉండదు, జ్ఞాని మనస్సు కూడా అటువంటిదే. నదులలో స్నానాలు చేయటం, యాత్రలకు వెళ్ళటం, గుడులలో పూజలు చేయటం వలన పుణ్యాలు రావచ్చు, ఇలా చేసుకొంటూ వెళుతూ ఉంటే చిత్తశుద్ధి కలగటానికి మీకు దీర్ఘకాలం పట్టవచ్చు. గురువు అనుగ్రహం మీకు వేగంగా పనిచేస్తుంది. గురువు యొక్క మాట మీకు అర్థమవుతూ ఉంటే,

గురువుతో మీకు మానసిక అనుబంధం ఉంటే చిత్తశుద్ధి కలగటం, సిద్ధి కలగటం ఇవి సైమల్టేనియస్‌గా జరిగిపోతాయి. ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే. సాధ్యమైనంతవరకు ఈ జన్మలోనే ఇప్పుడే ఇక్కడే ఆ వస్తువును మీచేత పొందింపచేయటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు, వాడే గురువు. మీ ఇంటి దగ్గర జున్ను ఉంది అనుకోండి. మీ అమ్మాయికి జున్ను అంటే బాగా ఇష్టం అనుకోండి వెంటనే మీ అమ్మాయి జ్ఞాపకం వస్తుంది, ఇక్కడ ఉంటే జున్ను తినును కదా అనుకొంటారు. ఇది ప్రాపంచిక విషయం. గురువు చేసే పని అది కాదు. మీ అమ్మాయి మీద మీకు ఎంత ఇష్టం ఉంటుందో అంతకంటే ఎక్కువ ఇష్టం గురువుకు మీ మీద ఉంటుంది. గురువు ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో ఆ స్థితిని ఇప్పుడే ఇక్కడే మీచేత పొందింపచేయటానికి చూస్తాడు, వాడు సద్గురువు. గురువు నీతో మాట్లాడుతూ, నీకు సబ్జక్టు చెపుతూ, నీ మనస్సు ఏ విషయాల మీద వాలుతోందో అది కూడా చూస్తూ ఉంటాడు, ఆ ఎటాచ్‌మెంట్ తగ్గిస్తూ ఉంటాడు, నీకు ఎవరిమీద మమకారం ఉందో వారిచేత తిట్టిస్తాడు, మిమ్మల్ని హృదయంలోనికి నెట్టుకొని పోవటానికి ఇవి అన్నీ గురువు చేస్తూ ఉంటాడు. బాహ్యముఖానికి వెళ్ళే నీ మనస్సుకు అంతర్‌దృష్టిని కలుగజేసి, ఆత్మజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించేవాడు గురువు. ఆయన ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో ఆ స్థితిని పొందింపచేసే వరకు నిన్ను వెంటాడుతాడు, వాడు గురువు. ఒకవేళ మీ శరీరం ఈ లోపు చనిపోయింది అనుకోండి, మీ బంధువులు, స్నేహితులు విడిచిపెట్టేస్తారు, అన్నీ పోతాయి కాని గురువు మాత్రం మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు, వాడే గురువు. మీలో ఒక్కరికి ఆత్మజ్ఞానం కలిగింది అనుకోండి, హృదయంలో ఉన్న వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చింది అనుకోండి, మిమ్మల్ని చూసి లక్షలమంది బాగుపడతారు, దీనికి మించిన సహాయం లోకానికి చెయ్యలేరు. ఆత్మవిశ్వాసం లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మీకు ఆత్మవిశ్వాసం లేదు అనుకోండి, మీకు ఆత్మవిశ్వాసం కలిగే సంఘటనలు కావాలనే క్రియేట్ చేస్తాడు, ఏ కుటుంబంలో పెడితే నీకు ఆత్మవిశ్వాసం కలుగుతుందో, ఎటువంటి పరిస్థితులలో పెడితే మీకు ఆత్మవిశ్వాసం కలుగుతుందో అక్కడ కూర్చోబెట్టి మీకు ఆత్మవిశ్వాసం కలుగజేసి ఆత్మజ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. వాడు గురువు. మీకు ఎప్పుడైనా స్వప్నాలు వస్తాయా అని భగవాన్‌ను అడిగారు. వస్తే నష్టం ఏమిటి అన్నారు భగవాన్. అదేమిటి అలా అంటున్నారు అని అడిగారు. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే నాకు స్వప్నం వస్తుంది. స్వప్నం వచ్చినప్పుడు ఇది స్వప్నమే, ఇది నిజంకాదు అని నాకు తెలిసినప్పడు ఎన్ని స్వప్నాలు వస్తే నాకేల అన్నారు. మనకూ స్వప్నాలు వస్తాయి, ఆ స్వప్నం వచ్చినప్పడు అది నిజం అనుకొంటాము కాని స్వప్నం అనుకోము. బాహ్యంగా ఎన్నో సంఘటనలు జరుగుతున్నాయి, ఎన్నో బొమ్మలు కనిపిస్తున్నాయి. మీకు ఆకర్షణ లేనప్పడు వాటి గొడవ మీకు ఏమీ ఉండదు.

ఉన్నవాడు ఒక్కడే వాడే నారాయణుడు, వాడే పరమాత్మ. వాడే దేహం కింద, జీవుడు కింద కనిపిస్తున్నాడు. ఉన్న దానిని ఉన్నట్లుగా చూసావు అనుకో జీవుడు లేడు, పునర్జన్మలు లేవు. మీకు ఇష్టమైన సంఘటన జరిగితే ఒక రకంగా ఉంటారు, ఇష్టంలేని సంఘటన జరిగితే ఇంకో రకంగా ఉంటారు, ఇవే జీవలక్షణాలు. ఉన్నవస్తువును ఉన్నట్లుగా దర్శించారు అనుకోండి ఇవి ఏమీ మిమ్మల్ని ముట్టుకోవు. ఇష్టమైన సంఘటన అసత్యమే, ఇష్టంలేని సంఘటన కూడా అసత్యమే అది మీకు అర్థమైతే ఎన్ని సంఘటనలు జరిగితే మాత్రం వాటి గోల మీకు ఏముంటుంది? ఏమీ లేదు. నువ్వు ఆలోచించే విషయాలు ఎంత నిజమో ఆలోచించేవాడు కూడా అంతే నిజం. ఇదీ అబద్ధం, అదీ అబద్ధం అని తెలిసినప్పుడు నిన్ను బంధించేవాడు ఎవడు ఉన్నాడు. బుద్ధుడు చెప్పిన నిర్వాణస్థితి దాకా వెళ్ళనక్కరలేదు. అసలు ఈ మనస్సు అనే గెడప దాటారా మీ ఇంట్లోవారు గాని, సమాజంగాని మిమ్మల్ని ఏమీ చేయలేరు, దేని వలన మీరు హర్ట్ అవ్వరు. ఎందుచేత నంటే అక్కడ హర్ట్ అయ్యే వాడు లేడు కాబట్టి. అమృతానుభవం ప్రసాదించేవాడు ఒక్క గురువు మాత్రమే, అది గురువుకే సాధ్యం. ఎందుచేతనంటే గురువు ఆత్మ అయి ఉన్నాడు, జర్మనీలో ఒక గురువు ఉండేవాడు. ఆయనను చూడటానికి చాలామంది జనం వచ్చేవారు. ఏవండీ మా దగ్గరకు జనం ఎవరూ రావటం లేదు, మీ దగ్గరకు వచ్చి చూసి వెళుతున్నారు ఏమిటి అని ఆయనను అడిగారు. నాకు రెండు తెలుసు కాబట్టి వీరందరూ వస్తున్నారు. 1. నేను ఏమీ చెయ్యలేదన్న సంగతి నాకు తెలుసు, 2. నాకు ఏదీ రాదన్న సంగతి కూడా నాకు తెలుసు అని చెప్పారు. నేను అది సాధించాను, ఇది సాధించాను అని మనం అనుకొంటాము. పని దేహం చేస్తుంది, మనస్సు నేను చేసాను అంటుంది అంటే మనం దేహానికి, మనస్సుకు పరిమితమై ఉంటాము. లోపల ఉన్న చైతన్యానికి వీటితో సంబంధం లేదు, వారు లోపల ఉంటారు, ఏమీ చెయ్యరు, వారు ఎలా ఉన్నారో అలా ఉంటారు. నాకు అన్నీ తెలుసును అని నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం అనుకోదు. నాకు తెలుసును అని చెప్పేది నీ బుద్ధి. నీకు బుద్ధితో తాదాత్మ్యం ఉంది కాని నీ హృదయంలో ఉన్న నిజంతో నీకు తాదాత్మ్యం లేదు. ఆయన ఈ బుద్ధిని దాటి వెళ్ళిపోయాడు కాబట్టి అందరూ చూడటానికి వెళుతున్నారు. గురువును చూడటం అంటే గురువు ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో ఆ స్థితిలో ఉండటమే ఆయనను చూడటం. గురువు మాట్లాడనక్కరలేదు, వ్రాయనక్కరలేదు, ఆయన ఏ గుహలో ఉన్నా ఎక్కడ ఉన్నా ఆయన ప్రభావం మనకు కనిపిస్తూ ఉంటుంది. గురువుకు శరీరం అక్కరలేదు. వాడికి శరీరం ఉన్నప్పుడు కూడా ఆ శరీరం కాదు మిమ్మల్ని అనుగ్రహించేది, ఆయనలో ఏదైతే అనుగ్రహిస్తుందో దానికి చావులేదు.

ఉదయం లేచింది మొదలు రాత్రి నిద్రపోయేవరకు మనకు దేహం నేను, దేహం నేను అనుకోవటమే పని, ఇంకో పని ఏమీ లేదు. జపధ్యానములు లేవు, సత్సంగము లేదు, అధ్యయనం లేదు, ఏ సాధనా మనకు లేదు. దేహం నేను, దేహం అని మీరు అనుకొంటూ ఉంటే మీరు కానిదానిని మీరు అనుకొంటున్నారు కాబట్టి భవిష్యత్‌లో అన్ని రకాల బాధలు వస్తాయి. ఈ దేహం చనిపోయినా దేహమే నేను అనే బుద్ధి నీకు ఉంది కాబట్టి ఇంకో దేహంలో అనుభవిస్తావు. ఎక్కడో ఒకచోట అన్ని రకాల శిక్షలు నీవు అనుభవించవలసిందే. ఆత్మ మనమై ఉన్నాముకాని అది మనకు తెలియటం లేదు. పైగా దేహాన్ని ఆత్మ అనుకొంటున్నాము. దేహాన్ని ఆత్మ అనుకొన్నంతకాలం మనకు సుఖం తెలియదు, శాంతి రాదు. ఆ దేహాత్మబుద్ధిని ఎలా తొలగించాలో గురువు చూస్తూ ఉంటాడు, దానిని ఊడగొట్టే వరకు గురువు మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు. దేహము నేను అని ఎవరు అంటున్నారు? నీ మనస్సు అనుకొంటోంది. గురువు టీచింగ్ నీ శరీరానికికాదు, నీ మనస్సుకు బోధ చేస్తున్నాడు. ఆ మనస్సును ఊడగొట్టే వరకూ టీచింగ్ జరుగుతూనే ఉంటుంది. మేము డబ్బు సంపాదించాము, మేము చాలా తెలివైనవారము, మేము గొప్పవారము అని ఇలా ఏవో బోట్లు పెట్టుకొని బతుకుతూ ఉంటాము. మనం ఇలా పాడైపోతున్నాము అని గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే ఏవో సంఘటనలు క్రియేట్ చేసి ఆ బోట్లు అన్నీ ఊడగొడతాడు, అప్పుడు గాని మీ మనస్సు వెళ్ళి హృదయ గుహలో పడదు. మీరు సబ్జక్టును బాగా అర్థం చేసుకోండి. గురువు మీద కోపం వచ్చి మీరు గురువును విడిచిపెట్టేసినా గురువు మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు ఎందుచేతనంటే గురువు ఆత్మ అయి ఉన్నాడు. మీకు మనస్సు ఉంది కాబట్టి మీరు విడిచిపెట్టేయవచ్చు. విడిచిపెట్టటం, పట్టుకోవటం అనేవి మనస్సుకు సంబంధించినవి. ఆత్మకు పట్టుకోవటం, విడిచిపెట్టటం అంటూ ఏమీ లేదు, అంతా తానే. మీరు మంచి విషయాలు విని ఇంటికి వెళ్ళి మననం చేసుకోవాలి, మననం చేసుకొన్నవాడు ముని అవుతాడు. ఈ మీటింగుల లక్ష్యం, రమణ భాస్కర లక్ష్యం ఒక్కటే. మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా మీరు పెర్మనెంట్‌గా సుఖంలో, శాంతిలో ఉండాలి. మీ శరీరానికి మరణం రాకముందే మీరు మోక్షసుఖం పొందాలి. అదే ఈ ప్రవచనాల లక్ష్యం. అంతకంటే ఏమీ లేదు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

07-08-06 సోమ	శ్రీరమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు, మధ్యాహ్నం గం॥ 2-00లకు
14 నుండి 21-08-06	అరుణాచలం క్యాంపు
27-08-06 ఆది	చింతపర్రు
01-09-06 శుక్ర	ఐ-భీమవరం
02-09-06 శని	ఆకివీడు
10-09-06 ఆది	గోడిపాలెం, తూ॥గో॥ జిల్లా

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

కామించేవాడు - ప్రేమించలేడు

కామం వేరు, ప్రేమ వేరు. కామ క్రియలవల్ల తాత్కాలిక సంతోషం వచ్చినా తరువాత అది వెగటుగా మారుతుంది. భగవంతునికి, భక్తునికి గల సంబంధమే ప్రేమ. పవిత్ర ప్రేమకు పరిమితులు లేవు. కామం అడుగుతుంది, ప్రేమ అడగదు. సంతానం పైనా, సంసారంపైనా, భోగవస్తువులపైన ఉన్న ప్రేమ ప్రేమకాదు. అది కామం. కామం మనస్సులో ఉన్నంతకాలం అన్ని విధములైన ఆటవస్తువులు ఆహ్లాదాన్ని కలిగిస్తాయి. జ్ఞానం కలిగితే వాటిని పట్టించుకోము. అంతవరకు ఆ వస్తువులతో సంతోషపడటం మానము. హృదయంలో అణుమాత్రం కామవికారం ఉన్నా ప్రేమ ఉదయించదు. మహోన్నత త్యాగులు తప్ప ఆ దివ్యప్రేమను అనుసరించలేరు. కోరికలు అనే మురికి చింపిరి గుడ్డను విసిరివేస్తే ఆ ప్రేమలో ప్రవేశించగలం". నీవు పవిత్ర ప్రేమను పొందాలంటే అక్కడ నీ శక్తిని గురిపెట్టు, నీ మనస్సు నశిస్తుంది. విషయ చింతనకు లోనైతే ఆత్మచింతనకు దూరమౌతావు. "భోగం" ఎంజాయ్‌మెంటు వద్దకు "యోగం" సత్యం దగ్గరకూ తీసుకొని వెళుతుంది అన్నారు శ్రీ నాన్నగారు. మన కోరికలు, ఆశలు హిమాలయ పర్వతాలు అంత ఎత్తులో ఉన్నాయి. కాని చావు మన కాళ్ళ క్రిందే ఉంది. కర్మానుభవం కోసమే కొన్ని రోజులపాటు ఈ మానవ జన్మ ఇచ్చి మనలను పరమాత్మ పంపాడు. మన శ్వాస ఎప్పుడు ఆగిపోతుందో తెలియదు. ఒకవేళ ఆ కోరికలు మనకు తీరాలంటే చాలా కాలం పడుతుంది. ఇంతా చేసి ఆ కోరిక తీరినా, భవిష్యత్తులో మరెన్నో కోరికలను పోగుజేసుకోకుండా ఎలా ఉంటుంది. ఈ పని "మంటలపై కిరసనాయిలు పోయటం" లాంటిది. నిత్యం కోరికలతో పరితపిస్తూ లేడిలా పరుగెత్తే మనస్సును, గురునామంపైన, గురుపాద పంచకంపైనా, దృష్టి నిలిపితే ఈ విషవలయం నుంచి బయటపడి ప్రేమతత్త్వంలో ప్రవేశిస్తాము. ప్రేమ-ప్రేమ కోసమే అన్న విషయం మర్చిపోకూడదు. గురుప్రేమకు సరిగూతేది ఈ సృష్టిలో ఎక్కడా లేదు. దాన్ని పొందితే "ఆనందమే ఆనందాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తుంది" అంటారు పెద్దలు. భగవంతుడు ప్రేమ స్వరూపుడు అనటం కన్నా ప్రేమే భగవంతుడు అనటం సమంజసం. కాబట్టి "కాముడు ఉన్న చోట రాముడు ఉండడని గ్రహించి, కాముడిని వదలి రాముణ్ణి పట్టుకొని 'సుఖి' అవ్వాలి".

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం

KRISHNA MENON'S RETORT

"Those who had fought a war to keep their territories have no right to tell India what to do," said Mr. V.K.Krishna Menon when a panel member on the nationwide television programme, Meet the Press, in New York on July 15 persistently questioned him on the subject of Kashmir. He told the panel member, Mr. Robert A. Smith, not to misrepresent facts. Framing his question on Kashmir, Mr. Smith said there had been nine different UN proposals for a plebiscite in Kashmir, that all the nine had been accepted by Pakistan, but India had objected to all of them. He asked how India reconciled this position with Mr. Krishna Menon's expressed belief in people being allowed to deter-mine their own form of Government. In reply, Mr. Krishna Menon said: "We came to the UN because Pakistan had invaded Kashmir, a part of India. All we had asked for was UN good offices to have the invaders removed. Our initial complaint was that we had been invaded and that there had been a gross violation of international law." When Mr. Smith asked why India opposed a plebiscite in Kashmir, Mr. Krishna Menon replied sharply, "I object to misrepresentation of facts. Why don't you read the report of Sir Owen Dixon (U.N. representative on Kashmir in 1951) which said that Pakistan had invaded Kashmir." (Sir Owen had said in his report that he would be pre-pared to hold that the entry of the tribesmen as well as that of Pakistan into Kashmir was a violation of international law). When Mr. Smith asked, "Whose territory is it," Mr. Krishna Menon said: "There has been no plebiscite in Texas which the US fought a war to keep. Those who fought a war to keep their territories have no right to tell India what to do." (Texas, one of the American States, declared itself independent of Mexico in 1836 and was annexed by the US in 1845. The Mexican war followed). Mr. Krishna Menon said misrepresentation of facts in connection with Kashmir must be corrected.

- From "The Hindu"